धानः शृणोमि। तत्र ब्राह्मण आह। ब्राह्मणि प्रभात उत्तरायणस
ङ्क्रान्तिरनन्तदानफला भविष्यति। तदहं सत्वरं प्रतिग्रहार्थं ग्रामान्तरं
यास्यामि। त्वया ब्राह्मणस्यैकस्य भगवतः सूर्यस्योद्देशेन तिला दात
व्याः। अथ तच्छ्रुत्वा सा ब्राह्मणी परुषतरवचनैस्तं भर्त्समाना प्राह।
कुतस्ते दारिद्रोपहतस्य ब्राह्मणभोजनप्राप्तिः। तत् किमेवं ब्रुवाणो न ५
लज्जसि। अपि च न मया तव हस्ताग्रलग्नया क्वचिदपि लब्धं सुखं।
न मिष्टान्नस्यास्वादनं न च हस्तपादकर्णकण्ठादिभूषणं प्राप्तं। तच्छ्रु
त्वा भयत्रस्तो ऽपि ब्राह्मणो मन्दं मन्दं प्राह। ब्राह्मणि नैतद्युज्यते
वक्तुं। उक्तं च।

ग्रासादपि तदर्द्धं च कस्मान्नो दीयते ऽर्थिषु। ०१
इच्छानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यति ॥६९॥

तथा च। ईश्वरा भूरिद्रव्येण यल्लभन्ते फलं किल।
दरिद्रस्तच्च काकिण्या प्राप्नुयादिति नः श्रुतं ॥७०॥

तथा च।

दाता लघुरपि सेव्यो भवति न कृपणो महानपि समृद्ध्या। १५
कूपो ऽन्तःस्वादुजलः प्रीत्यै लोकस्य न समुद्रः ॥७१॥

तथा च। अकृतत्यागमहिम्ना मिथ्या किं राजराजशब्देन।
गोप्तारं न निधीनां मन्यन्ते महेश्वरं विबुधाः ॥७२॥
सदा दानपरिक्षीणः शस्त एव करीश्वरः।
अदानः पीनगात्रश्च निन्द्यत एव गर्दभः ॥७३॥ २०
सुशीलो ऽपि सुवृत्तो ऽपि यात्यदानादधो घटः।
पुनः कुब्जापि काणापि दानादुपरि कर्कटी ॥७४॥

तथा च। यच्छन् जलमपि जलदो वल्लभतामिति सकललोकस्य।
नित्यं प्रसारितकरो मित्रो ऽपि न वीक्षितुं शक्यः ॥७५॥

एवं ज्ञात्वा दारिद्राभिभूतैरपि स्वल्पात् स्वल्पतरं देयं काले पात्रे च। २५